

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt Danskernes Historie Online - Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

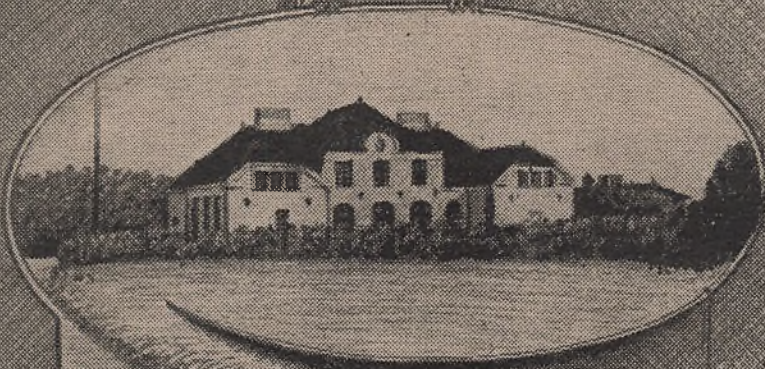
Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

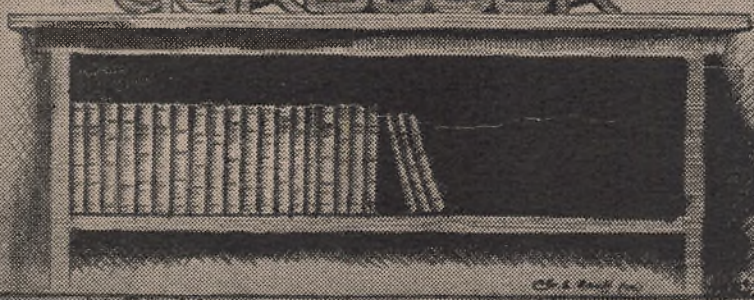
Slægtsforskernes Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

NISSUMSKE

COORBOGER

C. S. & B. Co. Inc.

NISSUMSKE ÅRBØGER

UDGIVET AF
NØRRE NISSUM SEMINARIUMS
ELEVFORENING

UNDER REDAKTION AF
ALEX. KOCH (28)

1949

M. CHRISTENSENS BOGTRYKKERI
STRUER 1950

INDHOLD

1. Lærerinde frk. R. Nielsen. Af <i>Chr. M. Christensen</i> (17)	3
2. A. C. Hoppe. Af forstander <i>P. C. Gjelstrup</i> ..	8
3. S. Rasmussen Byskov. Af <i>Anna Lautidsen</i> (24)	10
4. Linköping — Nr. Nissum. Af <i>Alex. Koch</i> (28)	14
5. Året, der svandt. Af forstander <i>P. C. Gjelstrup</i>	18
6. 25 års jubilarerne	22
7. Dimittenderne 1949	28
8. Af årets dagbog.....	31

På grund af dyrtiden, der stærkt anfægter elevforeningens økonomi, er årbogen denne gang fornindsket lidt i sidetal; forhåbentlig må dette være et forbigående fænomen. Red.

LÆRERINDE FRK. R. NIELSEN

Af Chr. M. Christensen (17)

Hun kom til Nissum
i ungdomsdage
og fandt sin gerning,
— et kald fra Gud.
Hun blev der trofast;
— og år er rundet,
til stunden kom, hun
fik rejsebud.

Energisk, myndig
og fast i blikket,
mens sindets varme
gav talen vægt.
Og præg for livet
fik ungdomsflokken,
hun trofast tog
i sin varetægt.

Nu er hun borte,
men mange mindes
det varme hjerte,
det faste blik,
— og takker stille
for råd og kundskab,
de med i bylten
fra Nissum fik.

St. St.

Nr. Nissum seminarium bærer i høj grad præg af at være et sluttet samfund, en lille verden for sig i det barske vestjylland. Vi, der har levet her i en årrække, har ofte følt lunheden, når vi fra de åbne marker med en fejende vind dukkede ind bag præstegårdens hegn. Da mærkede vi et velvære, en samhørighed med et sted, der samtidig bar præg af den vestjydske barskhed og en lunhed, som i mangt og meget minder om mildere egne.

Ikke blot fra naturens side er der sørget for, at der er lunt og godt i Hellas. Enhver nissumit har sine minder om hyggelige samvær i det daglige og ved festlige lejligheder. De vidner om, at der her har levet mennesker, som forstod at skabe en stemning, hvori noget frodigt kunne gro. Vi, der lever nu, er de mennesker tak skyldige, som forstod betydningen af det gamle ord: Alvor og gammen kan godt sammen. Nissumitter af lidt ældre årgange husker det vestjydske lune, som fulgte lærer Kirkegaard, hvor han gik og stod. Og frk. Nielsen ejede en usædvanlig evne til at finde ind til det morsomme i en situation og at genfortælle sine iagttagelser på en sådan måde, at de kaldte en sund og befriende latter frem. Hun kunne endogså undertiden drive det så vidt, at man ved visse lejligheder næsten fandt spøgen upassende. Vel

var frk. Nielsen ikke vestjyde; men hun var gennem et langt livs virke i Nr. Nissum vokset i den grad sammen med højsskolen og seminariet, at man slet ikke kan tænke på gernings

gen på de to skoler, uden at hendes karakteristiske personlighed dukker frem for en, og således vil det blive for mange igennem en lang, lang årrække.

Rasmine A. S. Nielsen fødtes den 22. august 1884 i Sangstrup ved Grenaa. Hendes hjem var et småkærshjem, men man mærkede altid, at hun omfattede det med stor kærlighed. I sine unge år havde hun stor lyst til at lære noget og kom derfor på Haslev højskole. Herfra gik vejen til Nr. Nissum, hvor hun blev sekretær for daværende forstander Andreassen, for lidt efter lidt at glide ind i det arbejde, som blev hendes livs indhold. Det begyndte med højskolen. Længe inden jeg kunde drømme om, at jeg skulle tilbringe største delen af mit liv i Nr. Nissum, kendte jeg frk. Nielsen af navn. I sommeren 1907 var min ældste søster elev på højskolen, og hun fortalte så levende om sin lærerinde, at jeg næsten så personen for mig og hørte hendes rungende røst i gymnastiksalen. Frk. Nielsen forstod nemlig at vinde sine elever for sig. Hun havde en ejendommelig evne til at komme på tomandshånd med dem, som gjorde hende til den fødte højskolelærerinde. I mange år måtte hun kæmpe med det i og for sig uheldige forhold, at to så grundforskellige skoleformer, som højskolen og seminariet var filtret ind i hinanden. Det gav en lærerinde særlige opgaver, som frk. Nielsen tog op i alvor. Hun værnedede om sine piger på en måde, som vist ikke altid blev forstået af de herrer seminarister. Mange år efter kunne hun fortælle med lune om de episoder, som det nære naboskab fremkaldte. En ung mand var temmelig flittig til at besøge det nuværende Akropolis, der jo er den gamle højskole. Besøgene var sikkert velsete af en bestemt ungmø, som velvilligt dukkede frem i et vindue, når ungersvenden viste sig, for at give ham tegn, dersom »banen var fri«, så at han kunne komme ind. Da besøgene blev for hyppige, skete det en aften, at frk. Nielsen stillede sig ved vinduet og afventede begivenhedernes gang. Inden længe hørte hun en stemme: »Er hun gået, den gamle skrukhøne?« — »Nej, her er skrukhønen!« og så dukkede et firskåret ansigt frem med et så hvast blik bag brilleglassene, at det kunne gennembore selv den mest forhærdede synder.

En anden gang havde lærerinden opdaget, at en ung pige var blevet ude efter »lukketid«. Et hurtigt forhør over stuekammeraterne gav til resultat, at de havde lovet at lukke den forsinkede ind efter et nærmere aftalt tegn. Frk. Nielsen overtog vagten. Endelig kom synderinden. Aldrig så snart havde

hun i den vagthavende set lærerindens frygtindgydende skikkelse, før hun med skælvende stemme udbrød: »Vi talte hele tiden om Jesus!«

Frk. Nielsen var altid på vej. Det gjaldt hendes uddannelse, som begyndte med årskursus i gymnastik og fortsattes med lærerindeeksamen, som hun tog i 1915, da hun allerede i mange år havde været lærerinde i håndarbejde og gymnastik på seminariet. Senere tog hun årskursus i dansk for at kunne overtage en del af undervisningen i dette fag på seminariet, efter at hun ved højskolens flytning i 1923 udelukkende var ansat her. Mangfoldige sommerferier tilbragte hun på kursus, og i det daglige sled hun med sine fag ofte til langt ud på natten; for inden hendes sygdom meldte sig, havde hun en næsten ukuelig arbejdsevne.

Det gjaldt også de forskellige ting, som i særlig grad havde vundet hendes hjerte. Her skal nævnes arbejdet på højskolen, af hvis bestyrelse hun var medlem lige til det sidste. Selv et par dage, før hun døde, medens hun lå og var pint af smerter, var hun fast besluttet på, at hun ville stå op for at tage til Lemvig, hvor man havde forskelligt at ordne i forbindelse med det forestående forstanderskifte på skolen. Også Lærernes Missions Forbund omfattede hun med en aldrig svigtende troskab og kærlighed, og de forbindelser, hun gennem dette arbejde og på anden måde fik knyttet med kvindemissionærer på forskellige missionsmarker, drog vi nytte af på seminariet. I seminariets KFUK, som hun var mangeårig formand for, satte hun sine gode spor. Derom vidnede den hyldest, som blev frk. Nielsen til del, da hun fyldte 60 år, og tidligere kvindelige elever overrakte en takadresse, som glædede hende overordentlig meget.

Frk. Nielsen blev aldrig færdig, når det gjaldt hendes åndelige udvikling, man mærkede det på hendes andagter. Det var ikke let for hende at gå ind under det ansvar, som denne del af gerningen førte med sig. Hun vendte tilbage til dette på en sådan måde, at man blev klar over, at hendes udlægning af ordet ikke var godtkøbskram. Derfor gjorde hendes andagter også indtryk. For mit personlige vedkommende kan jeg sige, at jeg har haft stort åndeligt udbytte af at lytte til dem. Vi kendte det fra bibelsamtalekredsen, hvor hun betød meget. Måske nøgen til forståelse heraf for en del var bibelcitater (Fil. 2, 3): »— agter i ydmyghed hverandre højere end Eder selv«, som hun til stadighed indflettede i sin bøn. Hun havde lært det af livet; for der var på forskellig måde en del,

som ydmygede frk. Nielsen, og hun lod sig ydmyge. Det gjaldt ikke mindst hendes langvarige sygdom, som tog hende fra arbejdet i en altfor tidlig alder. Det var ikke let for hende at føle sig sat hen til en side (for udenfor kredsen her kom hun aldrig). I sine velmagtsdage var hun virksom og tjenstvillig som få og var med liv og sjæl med i alt, hvad der skete her. Efter hendes død forstod vi først, hvor langt hun var nået omkring. Bag det ofte noget bidske ydre bankede der et varmt hjerte. Da hun ikke længere var i stand til at komme omkring, skrev hun til de mennesker, hun gerne ville vise sin deltagelse, ofte ved at yde dem økonomisk hjælp. For frk. Nielsen forstod at ofre. Såvidt man kan skønne til grænsen af sin ydeevne.

Der var da også en stadig strøm af mennesker, som fandt vej til hendes hjem, mennesker, som følte, at de hos hende fandt forståelse og medleven i de glæder og sorger, som var deres.

Det var derfor ganske naturligt, at en kreds af venner efter frk. Niensens ret pludselige død den 26. januar 1949 iværksatte en indsamling med det formål at rejse en mindesten på hendes grav på Nr. Nissum kirkegård. Denne indsamling fandt en enestående god modtagelse hos gamle elever, så at det blev muligt at rejse en smuk sten af rødbrun svensk granit. Den bærer indskriften:

Seminarielærerinde

RASMINE A. S. NIELSEN

født den 22—8—1884 — død den 26—1—1949

Vær ikke lunkne i Eders iver, vær brændende
i ånden, tjen Herren. Rom. 12, 11.

Rejst af elever og venner

Ved afsløringshøjtideligheden den 8. juli 1949 udtalte forstander P. C. Gjelstrup bl. a.: »Så kan stenen selv tale, både til os i dag og til unge og gamle, der i kommende tider søger Nr. Nissum kirke. Dem kan stenen minde om et menneske, hvis naturlige iver og energi blev indviet af Helligånden og derefter brugt til at tjene Herren, og derved kan stenen også mane os, de levende, til at gøre noget af det samme.«

Disse ord passede på frk. Nielsen. Det var ikke let for hende at blive svagelig og at miste sin gerning. Det kunne

ikke undgås, at man mærkede det på hende i de sidste år, hun levede. Hun var som alle andre et menneske med fejl. Man forstod imidlertid, at hun kæmpede en ærlig kamp, og at hun ikke søgte kraften dertil hos sig selv, men at hun hentede den i de udtømmelige kilder, som altid står til rådighed for en kristen. Derfor mildnedes hendes sind, og hun modnedes for evigheden.

Af forstander P. C. Gjelstrup

I den lille selvbiografi, lærer Hoppe i sin tid skrev i »Dæmrings Blå bog«, nævner han tre ting, han lærte af sine forældre i barndomshjemmet i Klejtrup: at lyde, at arbejde, så det sved i lemmerne, og at bede. Det blev ting, der prægede ham for livet.

Det sidste, bønnen, satte allerede sin frugt, da han under konfirmationsforberedelsen blev klar over, at man for at være en virkelig kristen *bevidst* måtte sige ja til Jesus. »Dette gjorde jeg, da jeg var 16 år«, siger han.

To år senere, i 1899, kom lærer Hoppe på Nr. Nissum seminarium, hvor han fik tre uforglemmelige ungdomsår under indflydelse af mænd som Ad. L. Hansen og cand. Strøm. Her mødte han også sin senere hustru, Anna Nielsen, idet han – med en afvigelse fra den førnævnte lydighed! – så bort fra den tids strenge bud om at se til modsat side, hvis en højskolepige tonede frem.

Barslev skole blev stedet for hele lærer Hoppes livsgerning. Her var han lærer fra 1903 til 1946, da en ondartet halslidelse tvang ham til at standse. Her skabte han og hans hustru et sjældent hjem; ingen kunne komme indenfor dets vægge uden at mærke den lykke og harmoni, som her rådede, og som flyttede med til det smukke hjem i Hvidbjerg by, hvor lærer Hoppe tilbragte sine sidste år.

Det var et travlt arbejdsliv, der udfoldede sig i Barslevs årene. Ikke blot var lærer Hoppe en meget dygtig mand i sin skole, men der blev også kaldt på ham fra mange andre sider,

Vi så ham de steder,
hvor kæmper stod tæt,
hver gang på en skanse
der brødes en lanse
for det, der var sandhed
og ret.

Han stod for vor skole
så trofast på vagt.
Det lå ham på sinde,
at alting der inde
hver stund var med livet
i pagt.

Han indtog sit sæde
i lærernes råd.
Om helst han sig lemped,
dog stundom han kæmped,
og endnu vi mindes
hans dåd.

Han tog mod sin skæbne
frimodig og rank.
Og dybt i vort minde
vi altid vil finde
hans våben uplettet
og blank.

St. St.

hvad bl. a. De kristelige sangforeninger, Blå kors, Kirkeligt forbund, den sønderjydske sag og Danmarks lærerforening, i hvis hovedbestyrelse han sad 1936–48, kan bevidne.

Dertil må jeg med særligt eftertryk føje lærer Hoppes indsats for Nr. Nissum seminarium, som ingen kan have omfattet med større kærlighed end han. Det var derfor ligetil, at han ret tidligt fik del i dets ledelse. 1917 blev han medlem af bestyrelsen; 1926 blev han næstformand, og fra 1943 til sin død var han bestyrelsens formand. I hans formandsperiode faldt de sidste besættelsesår, hvor der i gerningen ved seminariet var mange bryderier og ubehageligheder p. gr. af de gentagne tyske belægninger; da viste lærer Hoppe ret sin sjældne evne til at støtte og opmuntre.

Det faldt således i lærer Hoppes lod at få med mange ting at gøre og derigennem ved sin flid og sin noble, sandhedskærlige og faste karakter at vinde agtelse og anerkendelse fra mange sider, hvad der fik et synligt udtryk, da han 1941 blev udnævnt til R. af Dbg.

Men de mange ting virkede ikke spredende; tværtimod gik der gennem al mangfoldigheden een, klar linje, den at ville tjene kristendommens sag i vort folk. Det trådte tydeligt frem i alle forhold; f. eks. når han omtalte sit arbejde i Danmarks lærerforening, hvor det var ham en hjertesag at hævde den danske folkeskoles kristne karakter.

Bag denne omfattende arbejdsindsats udefter stod så igen hans inderlige kristentro, der også fuldtud stod sin prøve, da sygdommen i de sidste år kastede sin skygge over hans vej. Da kunne han pege på det ord, der havde stået ham for øje i hans sygestue, og finde hvile i det: »Min nåde er dig nok!«

Lad så til sidst lærer Hoppe selv komme til orde og fremføre sit kristne vidnesbyrd, således som han formede det i slutordene i den førnævnte artikel i Dæmring:

»Når jeg vover at sige, at min livsvej med dens ujævnheder, kampe og arbejde dog har været som en solbeskinnet sti, skyldes det mine uforglemmelige forældre, mit kære seminarium og først og sidst *Guds velsignelse* over mig, min hustru og mine børn; den er min rigdom. — Jeg ønsker ingen anden.«

S. RASMUSSEN BYSKOV

Af Anna Lauridsen (24)

For alle vi gamle Seminarister fra Nr. Nissum Seminarium er der Navne som i Bevidstheden staar knyttet uløseligt sammen med Navnet Nissum, Navne paa Mænd og Kvinder, som har levet og virket der gennem en Menneskealder, og som nu er borte, Mennesker, der har øvet en umaadelig Indsats overfor den Ungdom, som har færdes paa Skolerne nogle af de gyldne Ungdomsaar, hvor Sindet er aabent og modtageligt for Indtryk og Paavirkning som i faa Perioder af Livet. Vi mindes dem med Kærlighed og Taknemlighed og fyldes af Vemod, hver Gang vi faar Budskab om, at en af dem er gaet bort. Sidst naadede os Budskabet om min kære Onkel, S. Rasmussen Byskov's Død Lørdag den 24. September 1949.

Søren Rasmussen blev født i Nødager paa Djursland den 20. Oktober 1870 som Søn af Gdr. Rasmus Sørensen. Han blev tidligt forældreløs, idet Faderen døde, da Drengen kun var 12 Aar gammel, og Moderen 5—6 Aar senere. Sin Skolegang fik han i Nødager Skole hos Lærer Sahl, som han hele Livet mindedes med megen Kærlighed og Tak. Ikke alene var denne Lærer en dygtig Underviser, men han var sine Elevers Ven. For den velbegavede Søren fattede han megen Interesse og støttede ham økonomisk, da han senere gav sig til at læse til Landbrugskandidat.

Onkel startede som Landmand og var ogsaa, som det var almindeligt dengang, ude at tjene, før han var konfirmeret; men det var nu ikke egentlig Jordens Dyrkning, der interes-

En østeregn's yngling
drog ud imod vest,
slog rødde og blev der
trods havgus og blæst,
fik hjemsted i egnen
dagens rest.

En fuldgyldig bonde
af syn som af slægt;
af visdom og klarsyn
fik ordene vægt.
— Blandt fæller på tinge
skabtes respekt.

Fra mark til kateder
han byggede bro,
— to agre med muldjord,
hvor sæden skal gro,
— og bad så om væksten
i håb og i tro.

Et evnerigt virke
med plov og med bog.
På Gudslivets vilkår
erfaren og klog.
— Ja, minderne taler
så stille sit sprog.

St. St.

serede ham; derimod elskede han Dyr, og hans Drøm var at blive Dyrlæge. Ganske vist fik han ikke sin Drøm realiseret; men hele Livet bevarede han en brændende Lyst til at kurere paa sine Dyr. Brækkede en Kalkun f. Eks. Benet, fik den ikke Hovedet hugget af i den Anledning, men fin Bandedage paa Benet. Imidlertid forlod han tidligt Landvæsenet og gav sig til at være Træskomand. Heller ikke dette Arbejde kunde dog ret længe tilfredsstillende den videbegærlige unge Mand, og under et Ophold paa Nr. Nissum Højskole 1894 gav Forstander, Pastor Ad. L. Hansen, som hurtigt opdagede hans sjældne Evner for at omgaas unge, ham da den Tanke at læse til Landbrugskandidat og efter endt Uddannelse vende tilbage til Nr. Nissum som Lærer ved Højskolen og Seminariet. Hermed var Onkel aabenbart inde paa den rigtige Bane. I 1898 blev han Landbrugskandidat, og samme Aar begyndte han sin Virksomhed som Lærer ved Højskolen og Seminariets Forberedelsesklasse. Fagene var Regning, Fysik og Landbrugsfag. En meget bestemt Lærer skal han have været, hvad der dog ikke forhindrede, at han ogsaa var en meget afholdt Lærer. Han holdt af sine Elever, og hans Munterhed, Hjertevarme og kristne Alvor og Ydmyghed gjorde, at de ikke kunde lade være at holde af ham; herom taler talrige senere Vidnesbyrd.

Den 25. Oktober 1901 var der stort Dobbeltbryllup i Nr. Nissum Kirke — Gdr. Fru Ane Byskov fra Sdr. Byskov bortgiftede begge sine Døtre. Den ældste, Maren, ægtede Janus Andreassen (—98), der samme Aar havde købt Højskolen og Seminariet af Pastor Hansen, den yngste, Kristiane, blev viet til Landbrugskandidat Søren Rasmussen, og disse to overtog efter Brylluppet Sdr. Byskov, der blev deres Hjem i næsten et halvt Aarhundrede. Et dejligt Hjem skabte de sammen, et Hjem, hvor Alvor og Munterhed gik Haand i Haand, hvor Arbejdsomhed, Nøjsomhed og gensidig Kærlighed og Hjælpsomhed prægede Dagliglivet, og hvor man mødte en straalende Gæstfrihed. Sdr. Byskov blev Hjemmet med de aabne Døre, og Mennesker fra hele Landet har gæstet det gennem Aarene. Men Moster og Onkel stod først og fremmest midt i deres eget Sogn og deres eget Samfund, og ingen var mere velkomne hos dem end deres Sognebørn, enten de kom fra Skolerne eller fra Gaardene. Paa Fødselsdage, Mødedage eller andre Festedage var der undertiden samlet mellem 50 og 100 Mennesker i de rummelige Stuer. Moster svarede engang en Gæst, der undskyldte sin uanmeldte Ankomst: »Der kommer

ingen til Ulejlighed hos os!« Efter dette Motto udøvede de deres Gæstfrihed. I mange Aar gik der kun faa Søndage, hvor ikke en lille Flok af Elever fra Skolerne fandt Vej over Byskov Bakke til den gamle Gaard. De besøgte forøvrigt ogsaa adskillige andre af Gaardene i Sognet — en Skik, som vist helt er forsvundet nu, hvad jeg mener er et Minus for begge Parter.

Hjemmet i Sdr. Byskov var et godt Grosted for den Ungdom, som fik Lov at vokse der — først og fremmest de fire Døtre, men ogsaa den Flok af Piger og Karle, som gennem Aarene blev Medarbejdere i det daglige Arbejde. Ingen, som har oplevet dette smukke Hjemliv har kunnet undgaa at modtage Indtryk heraf for Livet. Selv staar jeg i dyb Taknemlighedsgæld til Moster og Onkel for de tre Aar, de gav mig Plads i Familien, mens jeg læste paa Seminariet. Vi saa Kriestendom levet i Dagliglivet. Der var ingen Opstyltethed eller fromme Talemaader — Onkel afskyede al Forlorenhed i Væremaaede eller Tale — men to Mennesker, som levede hver Dag under Ansvar for Guds Ansigt, og som var store nok og ydmyge nok til at vedgaa deres Fejl og bede om Tilgivelse for dem — ogsaa overfor deres Folk, om det skulde være.

Helt indtil 1918 underviste Onkel paa Højskolen, men efterhaanden som hans mange offentlige Hverv lagde mere og mere Beslag paa hans Tid, kneb det at faa Tid tilovers til Lærergerningen, hvor nær den end stod hans Hjerter, og da han i 1918 blev Medlem af Landstinget, maatte han opgive Undervisningen. Mange er de offentlige Hverv, der gennem Aarene blev ham betroet. I flere Perioder var han Medlem af Sogneraad og Menighedsraad, fra 1916 Medlem af Amtsraadet og Bestyrelsen for Indre Mission i Danmark, efter Pastor Aggers Død i 1926 Medlem af Bestyrelserne for Højskolen og Seminariet (havde ogsaa været Medlem af Bestyrelsen for Højskolen i en tidligere Periode), Formand for Lemvig Bank, Medlem af Bestyrelsen for Ringkøbing Amts Plejehjemsforening, Kredsformand for KFUM og K o. s. v.

Alt dette Arbejde interesserede Onkel meget, og han satte hele sin store Arbejdsevne, sin kloge Besindighed og sin hjertevarme Personlighed ind i det Arbejde, der blev ham betroet. Det vil føre for vidt at fortælle nærmere om hans mangesidede Arbejde; dog har jeg Lyst til at nævne, at indenfor Rigsdagsarbejdet havde især Arbejdet for Kirke og Skole hans Interesse, og som Medlem af den store Skolekommission gjorde han et stort Arbejde for at skabe saa gode Kaar som muligt for Folkeskolen og for Uddannelse af Lærere til denne.

Men den Gerning, der først og fremmest havde hans Hjerte, var Gerningen indenfor Kirkelig Forening for Indre Mission. Siden han som ganske ung var bleven vakt til levende Kristendom ved Pastor Busch's Forkyndelse, (Pastor Busch var da Præst i Feldballe og Nødager), havde han sluttet sig til Indre Mission. Menigheden i Danmark har ikke haft trofastere Forbeder end ham, og utallige er de kristelige Møder, han har talt ved ud over Landet, hvor han samlede store Skarer om sin djærve, ligefremme og inderlige Forkyndelse. Ikke mindst i denne kom hans Helhjertethed og Varme for Dagen. Ofte rullede Taarerne ham ned ad Kinderne, naar han dybt grebet følte, at han ikke alvorligt nok kunde lægge sine Tilhørere Frelsesbudskabet paa Hjerte. Han sammenlignede ofte Menigheden med Bruden og citerede: »Kan man vel finde en lykkelig Brud, som deler sit Hjerte til Bejlere ud? Nej, een maa hun ofre sin Kærlighed varm og føle sig tryk ved hans trofaste Barm.« Eller han kunde sige: »Elsker hun ret, da følger hun let.«

Da det lakkede mod Aften paa Onkels lange Arbejdsdag, var han en træt og syg Mand. Det krævende og omfattende Arbejde, han havde udrettet, havde slidt haardt paa ham, og han var kun en Skygge af sit tidligere kraftfulde og muntre Jeg. »Jeg er saa træt, og Dagen er saa lang«, kunde han sige. Men trods Træthed og Sygdom var der intet Ord, han udtalte saa ofte den sidste Tid, han levede, som Ordet Tak; det var, som strømmede han over af Tak til Gud og Mennesker for alt, hvad han havde mødt i sit lange Liv.

Den sidste Gang min Mand besøgte Onkel, sagde han blandt andet: »Jeg længes saadan efter at dø; jeg længes saadan efter at se Jesus, og jeg længes efter at se alle de kære paa den anden Side Graven. Nu kan jeg kun bede, og det tager lang Tid, for jeg skal gerne gennem hele Rækken en Gang om Dagen.« Nu har han faaet sit Ønske opfyldt, og det er os, som staar tilbage med Takken for alt, hvad der blev givet os gennem Hjemmet i Sdr. Byskov og de to Mennesker, der dannede det.

Onsdag den 28. September 1949 blev han begravet paa Nr. Nissum Kirkegaard ved Siden af sin elskede Hustru, og et meget stort Følge fulgte ham til hans sidste Hvilested. Paa Baandene af Kransen fra hans Børn og Svigerbørn stod: »Tak. Du lærte os til Gud vore Øjne opslaa«. Bedre Eftermæle kan en Mand ikke faa.

Anna Lauridsen (-24)

LINKÖPING – NR. NISSUM

Af Alex. Koch (28)

Efterkrigstidens stærke trang til at manifestere nordisk samhørighed og kulturelt fællesskab har – politiske skuffelser til trods – givet sig udslag i adskillige udvekslinger af elever og lærere mellem skoler inden for de nordiske lande. I disse udvekslinger har danske seminarier på forskellig måde taget del. Der kan skelnes mellem officielt arrangerede lærerudvekslinger og mere privat organiserede elevudvekslinger, oftest foretaget gennem kontakter, som de nordiske seminarieelever selv har oprettet og taget initiativet til. Seminarielærer Hejbøl gav gennem sin artikel i årbogen for 1948 nogle indtryk fra en udveksling af første type. Her skal gennem disse linier gives en lille skildring af en udveksling

af anden type. — Medens adskillige seminarier flere gange har haft en sådan udveksling, er det første gang vore elever har deltaget, og det tør vist siges, at det ikke bliver sidste gang. Dertil har udvekslingen hidført for store værdier for deltagerne.

På eget initiativ fik III klasse skabt kontakt med Linköping mandsseminariums II klasse, og efter megen skriven frem og tilbage mellem de to klassers repræsentanter ordnedes en udveksling, der skulle finde sted først i september. Ganske vist åbnede der sig en del betænkeligheder og vanskeligheder derved, at seminariet her er blandet, medens den svenske modpart er et rent mandsseminarium. Princippet i udvekslingen er, at hver elev modtager en gæst for de ca. 10 dage, som et besøg varer, og betaler gæstens ophold mod at få samme ydelse til gengæld. Følgelig må der helst være samme antal af de to køn samt tillige i de to klasser i alt for at få balance. Det havde altså her sine særlige vanskeligheder, men disse blev løst på en i enhver henseende anstændig måde. Da der er stor forskel på de to seminariers øvrige forhold, i særlig grad karakteriseret derved, at Linköping seminarium er et stort byseminarium (ca. 300 elever boende spredt i en by på over 50.000 indb.) mod vort mindre, kostskoleprægede landseminarium, var det overordentlig heldigt og egentlig afgørende for det gode udbytte, at vore svenske gæster kom her først, hvor det så langt bedst lod sig gøre at holde rede på hinanden og lære hinanden at kende.

Under ledelse af magister Lundström ankom i nattens mulm og mørke de 30 svenske »pojkar« hertil, trætte og forvågede, for efter et hastigt måltid snarest at blive bragt til køjs. Næste dag blev de budt velkommen af forstander Gjelstrup, der samtidig gav dem en udmærket ind-

Folkeshøjskoleseminariet i Linköping

føring i store træk i danske seminarieforhold og specielt i de nissumske, der er så vidt forskellige fra svenske forhold. Programmet for besøget her blev ridset op. Hovedpunktet var en indbydelse til svenskerne til at tage del i undervisningen, fordelt på forskellige hold for ikke at overbelaste den enkelte klasse. Denne deltagelse i undervisningen var ganske frivillig, men blev benyttet i udstrakt grad. Desuden var der sørgt for rigelig tid til kammeratligt og festligt samvær, ekskursioner og sportskampe m. m. Samtidig med at besøget skulle give vore gæster et førstehåndsindtryk af dansk seminarieliv og danske kammeraters dagligfærd, stod det klart, at de største og blivende værdier for de unge var at finde i et gensidigt kammeratskab, ja, måske venskab, og dette skabes ikke gennem ydre programmer, men kun gennem de unges ukontrollerede, frie samvær. Det var os en glæde straks at mærke, at de unge svenske venner var en livsglad, frisk og vågen ungdomsflok, besjælet af en sund og frejdig livsindstilling, i mange henseender ganske sammenfaldende med, hvad vi selv ønsker for vore unge, også i kristelig henseende. Netop på denne basis blev samværet den store succes. I denne forbindelse må magister Lundströms fortrinlige lederskab ikke glemmes. Gennem udflugterne, hvoraf her kun skal nævnes den vigtigste, en bustur langs med israndslinien fra Fabjerg til Bovbjerg, hvor de talrige oldtidshøje minder om svundne slægter, forstærket ved et besøg ved Rends grave og Rammedige, fra Bovbjerg videre til Thyborøn, besøg på Harboøre kirkegård med dens dystre minder om ufred og havets vælde, tilbage over Lemvigs idyl til det storslåede udsyn fra den nissumske bakkeryg over Limfjordens vande og kyster, søgte vi at give svenskerne et indtryk af denne del af Danmark, som svenske turister vist for ofte går glip af. Dette mål nåede vi fuldt ud, idet turen betog deltagerne ganske. For de unge svenskere var det overvældende at erfare havets vælde og friskhed. Det var anderledes at bade og svømme ved Bovbjerg end i en svensk sø. Man så sig forundret om, når man som en dygtig svensk svømmer fandt sig selv slynget hen ad strandens ral

af en uærbødig bølge. At man ved Thyborøn kystsikringen mødtes med mægtige svenske granitblokke, der trods deres 10–40 tons vægt blevet kastet hid og did af vrede bølger, noterede man med en vis forundret ydmyghed. Måske var det en forkert politik af os, måske var det derfor de svenske gæster slog os så eftertrykkeligt ved deres deltagelse i den årlige sportsdags kampe, navnlig på det idrætslige område.

Dagene svandt så hastigt, svenskernes besøg var forbi. Vi pakkede selv vore kufferter. Afrejsen stod for, nu skulle vi med til Sverige. Afskeden med stedet her blev betagende, da man strømmede ud fra »den gule« for med forstanderen i spidsen at byde farvel til den bortdrægnede gæsteflok og til en begunstiget del af den hjemmehørende befolkning, måske sank man lidt spyt derved, da de tre store busser rundede hjørnet med III klasse ombord, men så gik man vist ind og tog et ekstra nap for også engang at nå op i III kl.

Med højt humør gik turen op gennem Jylland til »Sessan«s kajplads i Frederikshavn, hvor man mødte lidt af det moderne livs besværlige heder, toldeftersyn. Med bløde, vuggende bevægelser svansede »Sessan« mod Göteborg. Nogle enkelte af flokken smilte med en stivnet grimasse, når man kom forbi, og søgte spidsnæset hen til rælingen. I Göteborg skiltes vi fra vore svenske kammerater, der drog lige til Linköping, mens vi efter en dag i Sveriges vestlige indfaldsport, hvor vi besøgte Volvos imponerende fabriksanlæg og kastede stjålne blikke til de strålende firhulede skønheder, der fristede fra alle sider, men standhaftigt rev os løs og gik til søs med »Paddan« havnen rundt, endelig tog med nattoget til Mälarens dronning, Stockholm. Trods manglende søvn drog vi som nomader rundt til de bedste græsgange i et par dage. Der er for meget at nævne, måske dog Teknisk Museum og Sven Hedins samlinger fra Asiens eventyrlande.

I øsende regn mødtes vi i Linköping med vore venner. Her mødte vi svensk seminarieliv så forskelligt i det ydre fra vore hjemlige forhold, men m. h. t. undervisning, uddannelsesform, omgangstone og kammeratliv så meget ligt. Dog følte det hele så stort og kompliceret, mere stivt i sin form end den hjemlige danske, specielt nissumske hygge. De større forhold skabte selvsagt større mulighed for undervisningen gennem storslåede rammer, men gav eleverne langt større spredning af arbejdstid (undertiden aftenundervisning). Elevernes spredning ud over byen sammen med det store elevtal medførte, at disse i det væsentlige kun kendte hinanden klassevis. Den personlige kontakt mellem lærer og elev (ca. 35 seminarielærere) måtte nødvendigvis blive meget begrænset. Her til bidrog, at øvelsesskolen med ca. 20 lærere og 400 børn havde til huse i den samme bygning. Tilmed fandt der langt større omflytning af lærerne sted fra seminarium til seminarium — ordnet fra ministerielt hold — end ved danske seminarier. Måske lidt hårdttrukket kan hovedindtrykket samles i ordet: spredning, i modsætning til den nissumske centralisering. En del af vore svenske venner ville efter deres kendskab dertil foretrække vore forhold, medens vist ingen af vore ville vælge deres. Til trods for, at seminariet som alle svenske er statsseminarium, var det glædeligt at mærke, at der blandt eleverne rørte sig gode åndelige kræfter, og en ikke ringe del var bekendende kristne.

Også vore værter havde lagt et righoldigt program for vort ophold der, så meget mere påskønnelsesværdigt, som det faldt vanskeligere under de mere komplicerede forhold. Foruden deltagelse i undervisningen og festligt samvær blev der budt på flere udflugter i by og omegn. Med glæde noterede vi, at Dannebrog vagede side om side med det

De danske gæster og svenske værter ved afrejsen fra Linköping banegård
Desværre mangler enkelte

svenske foran den statelige seminariebygning, og foran hotel »Westend«, hvor vore piger boede som prinsesser.

Overalt følte vi os hjerteligt velkomne, og udflugterne, især en stor bustur ud over den rige Öster-götaslette, gav os herlige indtryk af svensk natur og understregede ved de mange fortidsminder (runestene, Alvastræ og Vretaklosterruiner og først og sidst Vadstena kloster) denne egn centrale stilling i svensk historie. Der burde nævnes meget mere, men dette får være nok, dog falder det naturligt at standse ved vort besøg på Boxholm jernværk, hvor vi så det berømte svenske jern blive tappet ud af højovnene. Her fik vi tillige et indtryk af Smålands skovbrug og tømmerflødning.

Dagene svandt alt for hurtigt, vi måtte sige farvel med en stor tak til lærere og elever for hjertelig modtagelse, først og fremmest til den kære flok fra II 4 A. (Dette udtryk dækker over II klasse på den 4 årige linie i modsætning til den 2 årige studenterlinie. På begge linier var der 2 parallelklasser — et udtryk for seminariets størrelse).

Mens vore værter samlede på Linköping banegård hilste os farvel med flerstemmige sange, rullede vi syd på gennem Smålands skiftende klippekrunder og mægtige stenstrøninger, gennem de vekslende skove afbrudt af en rigdom af blinkende søer, så gennem Skåne, som vi kendte mere dansk i sin natur, for derefter at trænges og stødes om bord på Malmø-København båden, lidt tung i sind over her at møde et tøjlesløst drikkeri, et billede på, hvordan mennesket så ofte er sig selv værst.

Vi havde gerne haft lidt tid at ofre på København, men vi skulle hjem, og der var vist egentlig heller ikke plads til flere nye indtryk. Det var en træt og udkørt, men strålende glad flok, der i sluttet kreds sang vor skoles sang foran den »gule«. Ude er godt, hjemme bedst. Det var kvintessensen. — For mig personlig var det en stor oplevelse at være med, meget at se og lære, men tørst og bedst at være i så nær kontakt på frit felt med en flok unge, der forstod to ting: at værne Danmarks navn gennem egen færd, og at en lærer alle sine eventuelle — reelle eller imaginære — særheder til trods dog også er et menneske.

ÅRET DER SVANDT

Af forstander P. C. Gjelstrup

Redaktøren skal spare i år og har bedt om en *kort* beretning. Jeg udelader derfor alle betragtninger over 1949 som Grundlovens jubilæumsår eller over udviklingen m. h. t. læreruddannelsens problemer og går lige til det egentlige emne: Nr. Nissum sem. 1949.

1. Fra arbejdet.

Fra *undervisningens* område er at nævne, at to mindre forsøg er sat i gang, det ene at afslutte *regning* efter I klasse, det andet at gøre *stil* færdig efter II klasse. Endvidere må tre ting vedrørende praktikken berøres. Der er knyttet en *fastere kontakt med Lemvig kommuneskole*, hvorved et gammelt ønske er blevet opfyldt. En eftermiddag om ugen har IV klasse været til småpraktik i Lemvig; det har givet eleverne et vigtigt supplement til den hjemlige praktik, bl. a. i fag som sprog, gymnastik og især i småbørnsundervisning; tillige har her ved de to øvelsesskoler i Nr. Nissum opnået en tiltrængt aflastning. Vi er skoleinspektør Vinderskov og lærerpersonalet ved Lemvig skole megen tak skyldige for den dygtighed og interesse, hvormed de har taget opgaven op. III classes *vikartjeneste* blev denne gang p. gr. af den stadig stigende lærermangel udvidet til to måneder; den foregik for vort vedkommende i tiden 1. novbr. – nytår. Endelig er der sket en *ændring i eksamensformen* i praktik; i stedet for den tidligere 2 timers forberedelse under opsyn er der nu et døgn fri forberedelse. De første erfaringer er gode; der bliver på denne måde mere ro og dybde over prøven, hvortil også har bidraget, at eksamen blev henlagt til ø. skole, altså det for børn og elever vante milieu.

Eksamen. 30 dimitteredes med følgende udfald: 1 ug÷, 5 mg+, 13 mg, 9 mg÷ og 2 g+. Ved dimissionsfesten 26. juni lykønskede statskonsulent Alfr. Andreassen dimittenderne og fremhævede samtidig seminariernes store betydning for folkeskolen. Til I del bestod 37. Til optagelsesprøven var meldt 43, hvoraf optoges 30; desuden optoges 7 uden prøve.

Elevtallet var ved årets slutning 139 (IV: 31, III: 35, II: 36, I: 37), eller med 41 præparander 180.

Understøttelser. Statsunderstøttelsen til de 4 seminarieklasser udgjorde 66.720 kr.; heraf uddeltes 48.650 kr. i 117 portioner på 200–1000 kr. og 18.070 kr. i form af 35 hele og 50 halve fripladser à henh. 300 og 150 kr. Desuden har staten siden 1949 for at stimulere tilgangen og derved afhjælpe lærermangelen understøttet præparanderne, som hos os fik 10.000 kr. i 1948–49 og 9.900 kr. i år; portionerne var gennemgående på 200–400 kr. samt en del halve fripladser. Af Dansk studiefond modtog 4 elever ialt 4.500 kr. i lån; 6 opnåede Gericke's legat med hver 200 kr. En portion – 400 kr. – af Danmarks lærerforenings mindelegat for lærerstandens faldne under frihedskampen blev tildelt Johs. Sommer, II klasse, og uddelt 5. maj. Af seminariets særlige legater uddeltes: *Ad. L. Hansens legat* (2 port. à 70,94 kr.), *cand. Strøms legat* (90,00), *Jubilæumslegatet* af 1942 (2 port. à 110,00) og *Købm. Harald Refsgårds legat* (177,82).

2. Foredrag, fester, stævner etc.

Seminariets forskellige foreninger har som sædvanlig arrangeret en række foredrag etc., hvoraf følgende her skal nævnes: En række koncerter ved sangeren Frode Madsen, Elsa Jena, organist Lund og frue, Aalborg byorkester samt elevkoncerten 30. marts. Litterære aftener ved fru Seidelin (Kristin Lauransdatter), adj. Sandfeld (Kaj Munks Valdemar Aterdag), fru Louise Jørgensen (Jobs bog). Om ydre mission eller økumeniske emner etc. er der talt af professor Skydsgård, frk. Else Brostrøm, pastor Thormann (santalmissionen), pastor Asbj. Fog (sudan), 6 Aarhus-studenter (DMS), sognepræst Jørgen Rasmussen. Der har været besøg fra Norge af skolebestyrer Ola Hegerberg, fra Færøerne af kand. Geyti og fra Sydslesvig af rektor Meng, Flensborg, og den senere afdøde dr. Peters, Husum.

I september var sportspladsen skueplads for et stort skoleidrætsstævne med ca. 300 børn fra 11 af omegnens skoler;

Fra lejrskolen på Velling Østergaard

et par dage senere fulgte den sædvanlige sportsdag, denne gang ekstra oplivet ved det nedennævnte svenske besøg. — KFUM og K's julefest foregik 20. decbr. med provst Christiansen, Låsby, som taler. Derimod måtte elevfesten p. gr. af III klasses fraværelse udskydes til efter nytår.

En hovedbegivenhed var elevudvekslingen med Linkøping seminarium, hvis II kl. under ledelse af lektor Lundstrøm aflagde besøg her i tiden 6.—15. september; det var festlige dage, hvor de to parter smeltede sammen på allerbedste måde. Ledsaget af lærer Koch fulgte vor III kl. med svenskerne til Linkøping for et tilsvarende tidsrum; de vendte hjem fulde af begejstring over de mange og store oplevelser, turen havde bragt.

Endnu må i dette afsnit nævnes lejrskolen på Velling Østergård (II kl), bibliotekskursus i Lemvig (III kl.) og ordblindinstruktion ved frk. Edith Norrie (IV kl.) samt i sommerferien ikke mindre end seks stævner for gl. elever, nemlig foruden 1924'ernes jubilæumsstævne årgangene 1904, 1909, 1914, 1938 og 1939.

3. Personalialia.

Ved skoleårets begyndelse fejrede lærer Hejbøl 25 års jubilæum for sin ansættelse ved seminariet; i den anledning samledes skolen om morgenen i festsalen, hvor bestyrelsens for-

mand, provst Steffensen, og repræsentanter for medarbejdere og elever overbragte deres lykønskning og tak for lærer Hejls så betydningsfulde indsats gennem de mange år. I november fyldte lærer E. Mårbjerg, en af seminariets veteraner, hvis navn nok skal blive husket ind i fremtiden, de 70 år. For de yngre kræfters vedkommende bør fortælles, at lærer Gunn. Eriksen i sommerferien var på engelsk-kursus i Cambridge m. m. Endvidere må omtales en begivenhed af usædvanlig art, idet lærer Christensen ikke mindre end tre gange vandt en førstepris, de to første gange i en dels dansk, dels nordisk konkurrence om den bedste kristelige roman («Den hvide mønt») og dernæst i en af DMS foranstaltet konkurrence om den bedste ydre missionsroman.

Dødens høst var stor i det svundne år. Foruden pastorinde Krogsøe, enke efter tidligere seminarieforsøger K., blev ikke mindre end tre af seminariets gamle venner og medarbejdere bortkaldt. Først ret uventet den for alle nissumitter uforglemmelige frk. R. Nielsen, hvis livsværk i så sjælden grad blev vævet ind i seminariets historie gennem næsten 50 år, og et par måneder senere lærer Hoppe, siden sin ungdom en usvigelig tro ven af Nr. Nissum seminarium, senere gennem mange år medlem af dets bestyrelse, tilsidst dens formand, en ved sin ridderlige og sandhedskærlige færd i lige grad elsket og højagtet mand, hvor han så viste sig. Endelig fhv. landstingsmand Rasmussen Byskov, ligeledes i mange år medlem af bestyrelsen, et hverv, han til det sidste omfattede med al sin hjertevarme og under megen forbøn.

Som bestyrelsens formand fulgte den tidligere næstformand, provst Steffensen, Struer, mens førstelærer Thorv. Madsen, Gjelballe, rykkede op som næstformand. Nye, men dog velkendte ansigter i bestyrelsen er viceskoleinspektør Otto Jensen, Nykøbing, M., der har efterfulgt lærer Hoppe, og gård ejer P. Frandsen, Nr. Nissum, hvem seminariets bestyrelse har bedt Indre missions bestyrelse indvælge som afløser for Rasmussen Byskov.

Således rykker forstærkningen frem, og lad os håbe og ønske, at det endnu gennem mange slægtled må gå sådan med Nr. Nissum seminarium, som det hedder i Johan Ottos sønderjydske sang:

For de gamle, som faldt,
Er der ny overalt,
De vil møde, hver gang der bliver kaldt.

Forreste række (fra venstre): Kjærgaard Larsen, Johs. B. Ettrup, H. Madsen, P. Larsen, P. Thirup, Kr. Kjeldgaard, A. A. Andersen, K. Moesgaard, Kr. Jensen Øe.

2. række: Anna Lauridsen (f. Andreassen), Agnes Kristensen (f. Rasmussen-Byskov), fru lærer Sørensen, cand. Strøm, frk. Gjelstrup, forst. Gjelstrup, lærer Moeslunds datter, musiklærer Rønning-Møller, lærer Kirkegaard, lærer H. J. Hansen, Mariane Vejen, Margr. Maae, Kristine Nielsen, S. N. Ernstsen.

3. række: P. Frandsen, lærer S. M. Sørensen, Jul. Faurholt Hansen, fru lærer Moeslund, lærer Moeslund, fru Rønning-Møller, Johs. Hansen, fru lærer Kirkegaard, H. Nørgaard, lærerinde frk. Nielsen, lærerinde frk. Jensen, lærer Chr. M. Christensen, Kr. Lind, Karl Larsen.

4. række: Johs. Sandegaard, Chr. Davidsen, Kr. Sigaard, Ingb. Nielsen, M. Skadborg, E. Olesen, Andr. Fredensborg, O. A. Mathiasen, J. H. Christiansen, Harboe Andersen, A. Moeslund, N. J. Hansen, K. A. Sørensen.

25 ÅRS JUBILARERNE

Alfred Andreas Andersen, f. 8/7 1903 på Horne højskole, s. af nu pens. førstelærer A. A. Andersen, Aså. Viet 17/10 26 i Aså til Edna K. Jensen, d. af inspektør N. Walentin J., Aså. Feriekursus. 2-læ. i Horne og organist v. H. kirke 26–27, e-læ. i Måstrup og org. v. Mosbjerg kirke 27–39, derefter 1-læ. og kirkesanger i Horne. Tillidshverv: Mange kommunale og lokale hverv i Mosbjerg-tiden, bl. a. sognerådsformand (en tid landets yngste), handelsministeriets repræsentant i tilsynsrådet for Mosbj. sparekasse, fmd. for D.M.S. kreds. Horne: Mange titl. og nuværende hverv, bl. a. fmd. for K.F.U.M., regnskabsfører og kasserer for H. brugsforening, medl. af menighedsrådet. Tillidsmand f. »Kirkesagens venner« og Sønderjysk forening. Formand f. og redaktør af »Danske Læreres Missionsforening«. Udgivet Horne-Asdals sygekasses 50-års skrift (1945). — Broder til Jensine Andersen (21) og Harald A. (36).

Karl Vilh. Andersen, f. 24/8 1897 i Lejrskov, Vejle amt, s. af husmand Kr. M. Grøn A.; dim. 1923, men p. gr. a. sygdom for visse fags vedkommende først 1924. Enelærer på Alrø, nu — så vidt vides — pensioneret.

Peter Kristian Horbo Andersen, f. 23/1 1903 i Hillerslev, Thy, s. af afd. Anthon A.; viet 29/7 34 i København til Marie Vestergaard, d. af afd. Jens W., Lydum. — Årskursus i dansk, svensk, historie og samfundslære. — Ansat ved Løgumgård kursus 1924–26, den danske skole i Tandil, Argentina, 1926–28, derefter ved Københavns komm. skolevæsen. Broder til A. Horbo A. og Roald A., begge dim. 19. Fru Horbo Andersen, f. Westergaard, dim. 23.

Jens Henrik Christiansen, f. 29/9 1898 i Dorf, s. af karetmager N. P. Chr.; viet 7/5 36 i Sct. Peders kirke, Randers, til Else Thomsen, d. af salgschef N. P. Th., Randers. Årskursus i engelsk, dansk, svensk, pædagogik, børnepsykologi (fjernstudium). Feriekursus: Gymnastik, idræt, svømning, geografi, sløjd, biblioteks- og læsestuearb. m. m. Forskellige vikariater, derefter læ. i Aså fra 1/12 1925 til 1/8 31, Kristrup fra 1/8 31 til dato, viceinspektør fra 1/4 43. Formand for fælleslærerrådet og lærerrådet, adskillige komm. hverv. Flere artikler i Faglig Læsning, redaktør af Forstædernes Grundtejerblad.

Christian Davidsen, f. 10/11 1900 i Vandborg, s. af smedemester J. Dalgaard D.; viet 9/4 1930 i Vorup kirke, Randers, til Ester Laustsen, d. af missionær L., Skive. Forskellige småkursus. Lærer ved Haslev højskole 1926–49. Derefter forstander ved Horne højskole. Medlem af fællesbestyrelsen for K.F.U.M. og K. i Danmark.

Nannestad Ernsten, f. 19/1 02 i Ginnerup, s. af førstelærer E. E. E. (99), Tirstrup, Østj.; viet 26/9 26 i Gaurslund til Emma Nielsen, d. af malermester N., Børkop. Forskellige feriekursus. — 1/10 24 — 1/4 25 Bølling friskole v. Skjern; 1/4 25 — 1/11 27 2-læ. v. Havnevejens skole, Grenå. Derefter e-læ. i Kongsted, Fredericia. — Formd. og kasserer for Bredstrup-Kongsted sygek., fmd. for samfundsbestyrelsen, i bestyrelsen for lærerkreds 102a (Fredericia).

Johannes Barth Ettrup, f. 18/11 1900 i Vestervig sogn, s. af husmd. Chr. E.; viet i 15/11 43 i Ræhr kirke til Lydia Skaarup, d. af murer J. Frimer, Aalborg. — Årskursus 1939–40, flere husflidskursus. Ansættelser: årsvikar i Tvolm, vikar i Oksnbøl, 2-læ. i Hørdum, e-læ. i Vigsø. — Medlem af sognerådet i Ræhr—Hansted—Vigsø.

Peter Sørensen Frandsen, f. 19/10 1899 i Handbjerg, s. af husmand P. F.; viet 14/8 ? i Hurup kirke til Else Jensen, d. af rentier N. J., Hurup. Sløjdlærereksamen 1948. Årskursus 1948–49 samt mange småkursus. 2-læ. i Klitmøller 1/8 24 — 1/9 26. Siden da 1-læ. i Kollerup, Fjerritslev. Tilidshverv: medl. af menighedsrådet, forst. for Fjerritslev tekn. skole, lærer v. F. handelsskole, medl. af Amtsuniversitetsskolenævnet for Thisted amt.

Andreas Peter Fredensborg, f. 12/3 1898 i Agerskov, s. af gdr. S. F.; viet 7/7 1927 i Thorstrup til Johanne Jensen, d. af skomagernester Joh. J., Varde. 2-årigt kursus i tysk. Vikar i Møborg, Flynder, Horne og Odense. Ansat i N. Lerte, Sommersted 1/11 1926. — Formand for sognebiblioteket. I bestyrelsen for Kristelig Lytterforening.

Gunnar Andersen Friisbæk, f. 31/1 1903 i Hinge by og Sogn, Viborg amt, s. af afdøde mølle ejer Chr. A., Hinge mølle; viet 17/7 1927 i Sparkær kirke til Hilda Emma Olesen, d. af direktør S. O., Sparkær. Realeksamen. Sløjdlærereksamen 1947, kursus i sang og musik fra Aarhus musikkonservatorium samt kursus i andre fag. — 2-læ. i Sparkær 15/8 24 til 1/2 27; derefter læ. ved Svinninge kommuneskole, Holbæk amt, til 1/8 1940; derefter 1-læ. ved Hjembæk centralskole. — Medl. af menighedsrådet fra 1930–40, af aftenskolensævnet fra 1940, i forretningsudvalget for Odsherredskredsens radikale venstre, kasserer for samme. — Ud-giver af: Botanikkens Grundregler for Folke- og Mellemskolen.

Janus Johannes Hansen, f. 14/3 1899 i Faster sogn, Ringkøbing amt, s. af grd. Laurids H.; viet 17/9 25 i Skibbild til Marie Dortha Dall, d. af Jens D., Vonsbæk sogn, Haderslev amt. — Organisteksamen 1930. Kursus i regnskabsføring, husflid m. m. — Ansat i Skibbild 1924–26, Klim Fjordholme 27–35, Attrup 36–47, derefter 1-læ. og kirkesanger i Kettrup. — Formand for Ø. og V. Hanherreds lærerkreds (53 og 54), forhen fmd. for K.F.U.M. og I.M.s samfund. — En søn på seminariet.

Niels Jensen Hansen, f. 13/6 1903 i Hvidsten, s. af gdr. Hans Hansen; viet 11/12 1927 i Lemvig til Alma Hansen, d. af hovmester M. H., Lemvig. — Bibliotekskursus, bogførings- og tegnekursus. — 2-læ. i Albæk pr. Randers 1924–28, derefter 1-læ. i Enslev pr. Gerlev J. — Formand og kasserer for Enslev kirke siden 1931; fmd. for 88. lærerkreds siden 1945; fmd. f. lærerrådet.

Julius Faurholt Hansen, f. 23/7 1900 i Byrum, Læsø, s. af husmand P. B. H., Byrum. I mange år lærer ved Osted centralskole, derefter i Kiserup, nu Vesterø havn, Læsø.

Karl Jensen Have, f. 6/6 1897 i Elsø, Mors, s. af gdr. J. Have Sørensen. Ansat som 2-læ. i Rønbjerg, e-læ. i Vesterhede, Heinsvig, derefter 1-læ. i Rønbjerg.

Agnes Kathrine Hyldgaard Kristensen (f. Rasmussen), f. 1/11 1903 i Nr. Nissum, d. af gdr. Rasmussen Byskov; viet 9/8 1933 i Nr. Nissum til cand. agro., nuværende højskoleforstander A. Kristensen, Nr. Nissum, s. af A. Kr. K., Vebbestrup. — Før ægteskabet ansat ved Skjern private realskole.

Kristen Kjeldgaard (Kristiansen), f. 7/12 98 i Fredsø, Mors, s. af landmand Anders Kj.; viet 26/12 30 i Sdr. Felding kirke til Gunhild Bøjgaard, d. af gdr. P. B. — Årskursus, kursus i gymnastik m. m. — E-læ. i Tarp, Sdr. Felding sogn; derefter 1-læ. i Bråby. — Sognerådsmedlem og kasserer og menighedsrådsmedlem, kirkeværge, fmd. for Sygeplejeforeningen, bestyrelsesmedl. og kasserer for Sorø Amts Sygeplejeforening.

Anton Kjærgaard Larsen, f. 14/1 1901 i Gettrup, Thy; s. af husmand og skrædder Chr. L. — E-læ. i Blæsbjerg, Mosbjerg kommune.

Karl Lars Larsen, f. 2/10 1901 i Hørby sogn, Aalborg amt, s. af pens. baneformand P. L.; viet 31/7 1930 i Vildbjerg til Helga Nielsen, d. af nu afd. murermester N. P. N., Vildbjerg. — Tillægsprøve i tysk. — Årskursus i dansk, historie og naturhistorie, flere feriekursus. — Vikar i Skjern og Assens. — 2-læ. i Ansager. Timelæ. i Kalundborg, fast ansat i Middelfart 1/5 1930. Overlærer 1/10 47. Formand for K.F.U.M. i ca. 10 år m. m., formd. f. Kristelig Lytterforening og for Assens amts storkreds. — Broder til Kamilla Larsen (25).

Peter Larsen, f. 8/6 1903 i Sinding, Ringkøbing amt, s. af husmand L. K. L. — E-læ. i Nørrehus, Ballum.

Anna Theodora Hyldgaard Lauridsen (f. Andreassen), f. 18/1 1903 på Nr. Nissum seminarium, d. af daværende seminarieforstander J. Andreassen; viet 13/10 1929 i Hø kirke til dyrlæge Ove Lauridsen, Thyregod, s. af gdr. Jens L., Lindbjerg Møllegård, Ølgod. — Præliminæreks. 1921. Kursus i engelsk og tysk samt fl. a. — Ansat ved Skjern realskole 1924–25. — Adskillige formands- og bestyrelseshverv i lokale foreninger, medl. af aftenskolenævnet. — Faderen dim. 1898.

Christen Madsen Lind, f. 18/2 1899 i Fabjerg, s. af gdr. Johs. C. M. L., Gudum. Lærer ved Christiansfeld realskole, derefter Hvidbjerg realskole, Kommunelærer i Neksø, nu pens. p. gt. a. sygdom. Ejer og driver et landbrug på Fredericia-egnen.

Ellen Margrethe Sørensen Maae, f. 11/3 1900 i Fabjerg, d. af daværende gdr., nu rentier Søren M. S. M., Nr. Nissum. Ansat i Bedsted, Vejrum, Sdr. Vium og derefter i 14 år til sin død 24/4 1940 i Haunstrup.

Henrik Madsen, f. 15/11 1903 i Thorning, s. af gdr. Aug. M.; viet 19/10 1930 i Skjern kirke til Anna Andersen, d. a. skræddermester A., Skjern. Tillægsprøve i tysk. Årskursus i matematik, naturhistorie og botanik, flere korte kursus, Berlitz schools kursus i engelsk for viderekomne. Vikar ved Albæk skole, Skjern, 1924–25, lærer ved Skjern priv. realskole 1925–30, lærer ved Nykøbing F. komm. skolevæsen og han-

delsskolen. Skoleinspektør ved Gilleleje komm. realskole 1946. Medlem af menighedsrådet. Medlem af D.M.S.'s kredsforbunds bestyrelse. Formand for søndagsskolen. Medudgiver af N. Andersen: Dansk sproglære nr. 2 og 3 for mellem- og realskolen og folkeskolen.

Otto Ahle Mathiasen, f. 4/5 1899 i Assing sogn, s. af hmd. Jens M.; viet 27/5 1928 i Assing kirke til Anna Jakobsen, d. a. gdr. Chr. J., Bukkær, Kibæk. — Årskursus 1926–27. Ansat i Tarm, Røde Kro. Siden 1/5 1928 i Skalbjerger, Fyn. Svoger til Vestergaard Jacobsen (09) og O. Jakobsen (16).

Aksel Kristian Moeslund, f. 26/10 1899 i Iller, Grønbæk sogn, s. af gdr. Anders M.; viet 23/5 1926 i Grønbæk kirke til Elna Marie Sørensen, d. a. Søren Laursen S., Grønbæk. I og II sløjdkursus. Vikar i Istrup, Thy, samt Gudum ndr. skole. Derefter fast ansættelse ved Gudum østre skole. Medlem af sognerådet 1950. Broder til Peder Moeslund (15) og Kristen Moeslund (20).

Karl Marinus Moisgaard, f. 30/1 1903 i Sunds sogn, s. af gdr. Kristen M.; viet 23/11 1926 i Bøvling til Thora Lund Glistrup, d. a. møller Niels Gl., Bøvlingbjerg. Forskellige feriekursus samt lærerhøjskolens kursus i undervisning af svagtbegavede, fjernkursus i børnepsykologi og Esbjerg årskursus i dansk-metodik. 2.læ. v. Aulum byskole 1925–28; 1.læ. i Fjølstervang 1928–40; læ. og kordegn i Nordby, Fanø, 1940–48. Derefter 1.læ. ved Nr. Nissum østre skole. Praktiklærer ved Nr. Nissum Seminarium. Tillidshverv: Fjølstervang; fmd. for K.F.U.M.; Nordby; fmd. for missionshuset, fmd. for børneværnet.

Anna Katrine Kristine Nielsen, f. 10/2 1899 i Struer, d. af skræddermester K. C. N., Struer. — Årskursus på Statens lærerhøjskole 1927–28. Ansat ved Hjørring priv. realskole 1925–27, derefter ved Struer komm. skolevæsen. Søster til nedennævnte Ingeborg N.

Ingeborg Lovise Nielsen, f. 9/5 1903 i Struer, d. af skrædderm. K. C. N., Struer. Ansat i Odense. Søster til ovennævnte Anna N.

Mariane Nielsen, f. 27/6 1899 i Vorgod, Ringkøb. amt, d. af gdr. L. Vejen N. Lærerinde i Bredebro.

Hans Kristian Jensen Nørgaard, f. 11/3 1901 i Fabjerg, s. af gdr. J. Kr. J. N.; viet 17/10 1931 i Bøvling kirke til Maren Nielsen, d. af gdr. Niels N., Nr. Feldsig pr. Troldhede. Årskursus 1937–38. Kursus i sløjd samt en del mindre kursus. Ansat: Beder efterskole vinteren 1924–25. Soldat (garder) 1925–26. 2.læ. i Refsvindinge 1926–27; 1.læ. i Troldhede 1928–40 og Bøvling fra 1940. Kirkesanger i Troldhede og Bøvling. I Troldhede medl. af menighedsrådet, troppfører for K.F.U.M.-spejderne. I Bøvling: medlem af menighedsrådet samt forskell. andre hverv.

Emil Olesen, f. 17/4 1896 i Grurup pr. Bedsted, s. af boelsmd. Poul Chr. O.; viet 19/10 1926 i Jernved til Ella Regal, d. af boelsmand Jøakum R., Jernvedlund. Bibliotekskursus i Esbjerg 1928 og i Vejle 1942. Ansat i Jernved (vinterlærer); 2.læ. i Malling. Derefter 1.læ. i Knebel, Mols. Fmd. for sognebiblioteket, kirkekasserer. Medarbejder ved »Aarhus Stiftstidende«.

Johannes Marinus Pedersen Sandegaard, f. 29/11 1902 i Flynder, s. af gdr. J. P. S. Flynder; viet 24/8 1928 i Flynder kirke til Olga Jensen, d. af mejeribest. M. P. J., Flynder. Realeksamen 1920. Vikar i Vind og Raasted, 2-læ. i Borris 1/3 1926–1/9 1937. Derefter 1-læ i Nørre Bork. Fmd. f. K.F.U.M., medl. af menighedsrådet. Broder til Maria Sandegaard (1936).

Jens Chr. Jensen Sigaard, f. 13/6 1897 i Roum, s. af gdr. og sognefoged Chr. Jensen S.; viet 16/11 1929 i Aalestrup til Regina Hansen, d. af snedkerm. Jens H., Aalestrup. Forsk. småkursus samt skrivekursus 1934, sløjdkursus 1938. Ansat ved Håndværkerhøjskolen i Haslev 1924–26; 2-læ. i Mammen 1926–29; 1-læ. i Lønborg siden 1929. Medlem af menighedsråd og sogneråd. Fmd. for børneværnet.

Magnus Nielsen Skadborg, f. 6/4 1901 i Fousing, s. af gdr. Niels S.; viet 13/4 1927 i Vorbasse kirke til Ester Thomsen, d. af lærer M. C. Th. Husflidskursus. Vikar i Fousing, Faarbæk, Ølby og Humlum, fast ansat sidstnævnte sted siden 1926. Forskellige tillidshverv, bl. a. fmd. f. Humlum Resen havekreds, kasserer for Kristelig lytterforening for Struer og omegn.

Carl Alfred Sørensen, f. 6/12 1898 i Vejlbj, Odense amt, s. af hmd. Søren K. S., Vejlbj; viet 3/6 1927 i Sct. Andreas kirke, København, til Elfrida Kirstine Christiansen, d. af afd. Jørgen Chr. C., Faurskov. Forsk. kursus for lærere ved tekniske skoler. Vinterlærer v. Føvling skole, vikar og lærer v. skole og iagttagelseshjem, e-læ. ved Vindekilde skole i Faarevejle komm. 1/6 1927; fra 15/10 1940 1-læ. v. Stestrup skole, Soderup-Eskildstrup komm., kirkesanger v. Kr. Eskildstrup kirke. I Vindekilde fmd. f. menighedsrådet, kasserer for 12. lærerkreds. Lærer ved de stedlige handelsskoler og tekniske skoler.

Peter Thirup, f. 11/8 1903 i Horne, Hjørring amt, s. af gdr. P. Chr. T.; viet 24/7 1933 i Thimotheus kirke, København, til Doris Nordfeldt, d. af købm. Chr. N., Københ. Årskursus 1933–34. Ansat Horne skole 1930, Bisserup skole ved Holsteinsborg 1935. Overgået til andet erhverv 1937. Nu skræddermester i København.

N. S. K. Winther-Jensen, f. 21/8 1902 i Østerby, Læsø, s. af kaptajn P. W. J., Østerby. Viet 26/10 1929 i Østerby kirke, Læsø, til A. Melchiorsen, d. af bådfører Frederik M., Østerby. Præliminæreksamen. Vikar i Hals skole 1924 og Vorgod v. Herning 1925. Derefter igen ved Hals skole, Læsø, fast ansat her fra 1/3 1928. Medl. af menighedsråd, komm. revisor, fmd. f. den konservative vælgerforening på Læsø, revisor i Byrum brugsforening og i a/s m/s »Læsø«.

Kristian Jensen Øe, f. 18/3 1902 i Vandborg, s. af tømrer Jens Sørensen Øe; viet 5/3 1936 i Harboøre kirke til Barbara Kristine Sandholm Madsen, d. af gdr. Søren S. M., Harboøre. Feriekursus i forskellige fag, aftenskolekursus. Vinterlærer i Fiskbæk; vikar i Agerfeld; 2-læ v. Harboøre ndr. skole 1925–31, e-læ. og kirkesanger i Engbjerg pr. Strande 1931–48. Derefter 1-læ. og kirkesanger i Borbjerg pr. Holstebro. Tillidshverv: i Engbjerg medl. af menighedsrådet, bestyrelsesmedlem i sygekassen, fmd. f. kreds 1151 under D.M.S. I Borbjerg bibliotekar v. skoledistriktets bogsamling.

Øverste række: Robert Jensen, fru H. Carslund, Sv. E. Nielsen, G. Høegmark, H. Fredberg, Sv. E. Jessen, K. Moesgård, E. Åberg, G. Corydon, Kr. Møller, A. Madsen, Th. Christiansen, sml. frk. Ladekær, li. frk. Larsen, fru Moesgård, førstelærer Moesgård.

Midterste række: Sml. Chr. M. Christensen, fru I. Jensen, I. K. Jørgensen, fru T. Jørgensen, S. From, S. Holm, E. Jæger (f. Ludvigsen), H. E. Nielsen, T. Lund, V. Ajstrup, K. Jensen, Chr. Damsgård, K. Rolighed, E. Sørensen, fru R. Andersen (f. Meldgård), L. Andersen, Kr. Østerby, sml. Nissen.

Forreste række: Fru sml. Christensen, E. Frandsen, L. Møller, E. Nørholm, førstel. S. M. Sørensen, sml. H. J. Hansen, statskonsulent Andreassen, forst. P. C. Gjelstrup, frk. Gjelstrup, sml. Hejbøl, sml. Koch og frue, K. Frandsen, fru sml. Nissen.

DIMITTENDERNE 1949

Aaberg, Erik Noe, f. 23. aug. 1927 i Lemvig. S. af snedkermester J. C. Aa., Vestergade. Hovedkarakter mg+ (7,18). Realeks. Vikar i Lemvig.

Ajstrup, Villy, f. 24. marts 1928 i Ulstrup, Aalborg amt. S. af lærer J. K. N. A., Søttrup pr. Hornum. Hovedkar. mg (6,70). Præliminæreks.

Andersen, Lars Poul, f. 17. April 1920 i Nees, Ringk. amt. S. af proprietær A. A., Ulfsumd, Nees pr. Bækmarksbro. Hovedkar. mg (6,83). Viet til nedennævnte Ruth Meldgaard Nielsen. Ansat Roager skole.

Christiansen, Thorkild, f. 3. juli 1926 i Sdr. Bjært, Vejle amt. S. af arbejdsmand P. C. Chr., Agtrupskov pr. Varmark. Hovedkar. mg (6,91). Soldat.

Corydon-Pedersen, Gerhard, f. 4. septbr. 1927 i Sdr. Vilstrup, Vejle amt. S. af gdr. E. C. P., Sdr. Vilstrup pr. Eltang, broder til Jac. C. P. (46). Hovedkar. mg (6,92). Præliminæreks. Vikar i Kolding. Soldat.

Damsgaard, Christian Richardt, f. 14. marts 1925 i Astrup, Vestervig. S. af gdr. J. C. D., Hillerslev. Hovedkar. mg? (6,50). Ansat v. Sæby komm. skolevæsen.

Frandsen, Ester Gadegaard, f. 23. oktbr. 1926. D. af gdr. J. P. K. F., Ø. Stokholm, Nr. Nissum. Søster til Anders G. F. (39). Hovedkar. g+ (5,91). Ansat ved Nykøbing M. komm. skolevæsen.

Frandsen, Petra Kristiane, f. 1. marts 1922 i Gudum, Ringk. amt. D. af boelsmand M. K. F., Vesterlund, Resen pr. Struer. Hovedkar. mg (7,09). Vikar i Lemvig.

Fredberg, Henri Kristian, f. 17. sept. 1926 i Viborg. S. af plejer J. E. S. F. Hovedkar. mg÷ (6,53). Realeks. Vikar i Viborg.

From, Harald Sigfred Pedersen, f. 12. decbr. 1925 i Linde, Asp sogn, Ringkøbing amt. S. af gdr. H. P. P. F., Linde pr. Bur. Hovedk. mg (6,98).

Holm, Karl Samuel, f. 21. april 1927 i Resen, Ringk. amt. S. af første-lærer H. (14), Resen v. skole pr. Struer. Hovedkarak. mg (6,58). Realeks. Vikar i Holstebro og Lønborg pr. Tarm.

Høegmark, Gerud Hansen, f. 10. maj 1924 i Borup, Randers amt. S. af afd. A. H., Randers. Hovedkar. mg (6,88). Realeks. Viet i juli 1949 til Marie Bitsch, d. af pastor B. (11), Hygum. Vikar i Holstebro. Soldat.

Jensen, Kathrine, f. 12. aug. 1927 i Klovborg, Aarhus amt. D. af boelsmand J. Klovborg. Hovedkar. g+ (5,91). Aspirant i FASTERHOLT.

Jensen, Robert, f. 10. febr. 1917 i Gørding, Ribe amt. S. af malermester H. M. J., Esbjerg. Hovedkar. mg+ (7,40). Realeks. Gift. Ansat i Struer og derefter i Skals.

Jessen, Svend Erik, f. 24. febr. 1927 i Skjern. S. af afd. overportør K. M. J., Skjern. Hovedkar. ug? (7,52). Studentereks. 1946. Ansat i Skjern.

Jørgensen, Tove Kristine Krusegaard, f. Jensen. Født i Ferslev, Frederiksborg amt, 18. juli 1927. D. af gdr. J. Kr. Hyllinge, gift lærer Karlo Jørgensen, forhen Nr. Nissum, nu Vinderød. I del fra Tønder Seminarium. Hovedkar. mg (7,02).

Jæger, Else, f. Ludvigsen, født 26. juli 1923 i Kallerup pr. Lyngs. D. af gdr. J. L., gift Asmus Jæger (48). Hovedkar. mg (6,91). Ansat i Østerled, Dronninglund.

Lund, Dorthea Katrine, f. 24. marts 1925 i Kallerup, Hvidbjerg, Thy. D. af gdr. L., Sønderhaa. Hovedkar. mg+ (7,21). Ansat Ø. Hornum skole pr. Støvring.

Madsen, Aksel, f. 20. maj 1929 i Skagen. S. af fisker H. M. Hovedk. mg+ (7,46). Realeks. Soldat.

Madsen, Kjeld Karlslund, f. 6. jan. 1923 i Nykøbing F. S. af snedker N. M., Vejen. Hovedkar. mg (6,86). Gift med Hildegard, f. Schwartz. — Asp. i Borbjerg.

Møller, Lydia Kirstine, f. 12. juli 1924 i Obdrup, Lyngby sogn, Randers amt. D. af Entreprenør M., Trustrup. Hovedkar. mg? (6,41). Organisteks. fra Aarhus musikkonservatorium 1944.

Møller, Troels Kristian, f. 6. decbr. 1924 i Skærlund, Brande sogn S. af gdr. M. Hovedkar. mg+ (7,20). Soldat.

Nielsen, Hans Erik, f. 29. okt. 1925 i Borbjerg. S. af boelsmd. N. A. N. Hovedkar. mg (6,80). Vikar i Holstebro, Soldat.

Nielsen, Ruth Meldgaard, gift Andersen, f. 23. juli 1927 i Nr. Hvidbjerg, Thy. D. af gdr. J. M. N. Gift 1949 med ovennævnte L. P. Andersen. Hovedkar. mg (6,73).

Nielsen, Svend Erik, f. 21. juni 1927 i Agerskov, Haderslev amt. S. af førstelærer N., Resen sdr. skole pr. Struer. Hovedkar. mg÷ (6,50), Realeksamen. Vikar i Holstebro.

Nørholm, Erna Marie, f. 22. aug. 1924 i Sørup, Aalborg amt. D. af cementstøber N., Støvring. Hovedkar. mg÷ (6,56). Præliminæreks. Asp. i Ørum.

Pedersen, Knud Moesgaard, f. 28. juni 1926 i Marup ved Skjern. S. af førstelærer L. M. P., Skjern. Hovedkar. mg (6,76). Præliminæreks. Ansat i Flensborg.

Rolighed, Kirsten Margrethe, f. 21. april 1926 i Redsted, Mors. D. af gdr. M. R., Ø. Assels. Hovedkar. mg÷ (6,64). Ansat Nykøbing M.

Sørensen, Karl Emil Severin, f. 21. juni 1926 i Laurbjerg, Randers amt. S. af købmand S., forh. Laurbjerg, nu Fredericia. Hovedkar. mg÷ (6,27). Realeks. Vikar i Sdr. Kollemorten, nu ansat ved Nr. Nissum højsskole.

Østerby, Christian Christoffer, f. 17. okt. 1925 i Lomborg, Ringkøbing amt. S. af gdr. Th. Ø. Hovedkar. mg÷ (6,30). Soldat.

AF ÅRETS DAGBOG

(Efter »Dæmring«)

Ansættelser og udnævnelser

- 17 P. Munk-Poulsen, Herning, udnævnt til skoleinsp v. Vestergades skole.
18 Pastor N. Bjerre, Engsnap, Lejrskov, beskikket som provst for Malt, Andst og Slaugs herreder efter biskop Lindegaard.
24 Kristian Davidsen, Haslev højskole, forst. for Horne højskole.
— Højskolelærer A. Kristensen, Nr. Nissum højskole, gift med Agnes Rasmussen (24) forstander smst.
25 Elna Davidsen, Odense, k. t. ovl. smst.
27 Anker Poulsen og frue, Fjerrikslev, bestyrer for Dybvad priv. mellem- og realskole.
— Svend Sørensen, Esbjerg, k. t. l.læ. ved Sjælborg skole pr. Hjerting.
28 S. Ammitzbøll, Varhede, k. t. el. i Gl. Sole.
31 Bagger-Christensen, Kolding, skoleinspektør v. Hertug Hans' skole, Haderslev.
42 Sv. A. Kock k. t. l. v. Ikast komm. mellem- og realskole.
44 Sv. A. Elkjær Jeppesen, Hjørring priv. realskole, k. t. l. ved Ejby folke- og realskole.
45 P. Moesgaard Pedersen, Hjørring k. t. l. smst.
— Elna Stokholm, Ålborg, k. t. li. smst.
46 Bjarne Slej k. t. l. i Holstebro.
47 Niels Arnold Pedersen k. t. l. i Sahl.

- 48 Niels Stenbak Jensen k. t. tlæ. i Herning.
— Asmus Jæger k. t. læ. i Dronninglund.
— Laust Tjørnild lærer i Holstebro.
49 Robert Jensen, k. t. tlæ. i Struer, derefter læ. i Skals.
— Else Jæger, f. Ludvigsen, k. t. li. i Østerled, Dronninglund kommune.
— Emil Sørensen lærer ved Nr. Nissum højskole.

Afskedigelser

- 00 Andr. Christensen, Egtved, afsk. m. p. fra 31/3.
03 J. M. Tinggaard, Hasle, afsk. m. p. fra 30/4.
05 M. Jensen, Dørken, afsk. m. p. fra 31/12.
07 J. Nedergaard, Engesvang, afsk. m. p. fra 31/10.
09 P. Fløe Jensen, Hornum, afsk. m. p.
10 Jens Th. Flensborg, Rårup, afsk. m. p. fra 31/10.
15 Ernst Folmann, Rødby, afsk. m. p. 31/8.
22 L. E. Hyldahl, Gesten, afsk. m. p. fra 31/1.

Døde

- 01 J. K. Eriksen, Bøvling, død 9/11, 72 år gl.
02 M. Munk-Andersen, fh. Bindebølle, død i maj, 80 år gl.

- 05 L. P. Jensen, Sulsted, død 10/7, 66 år gl.
 07 Lektor, dr. phil. Chr. M. Hvorslev, Gl. Hellerup gymnasium, død af hjerteslag, 63 år gl.
 — Niels Andersen Mølgaard, Everdrup, død 9/10, 66 år gl.
 25 Eleonora Yde, Viborg, død 13/6 på Viborg amtssygehus, 46 år gl.
 17 C. Dørffler og hustru, Tågerup, sølvbryllup 17/10.
 20 A. C. Lilleør og hustru, Skibsbild, Sølvbryllup 18/5.
 — Kl. Holdgaard og hustru sølvbryllup 14/9.
 23 Niels Philipsen og hustru, Ø. Vamdrup, sølvbryllup 8/8.
 — St. Steffensen og hustru, Aalkjærskole, sølvbryllup 2/2.

Bryllupper

- 29 Seminarielærer S. Hebsgaard, Skaarup, vieses 11/8 til Bodil Christensen, datter af grd. C., Ebberup.
 30 Sv. Eg. Løkkegaard, Esbjerg, vieses 5. juni til lærerinde frk. Esther Askov, Esbjerg.
 49 Else Ludvigsen og Asmus Jæger (48).
 — Gerud Høegmark viet til Marie Bitsch, datter af pastor Bitsch (11), Hygum.
 — Ruth Meldgaard Nielsen og L. P. Andersen.

Sølvbryllupper og Jubilæer

- 04 P. Degnbol og hustru, Nr. Donnerup, Sølvbryllup 19/9.
 13 A. E. Ellingsøe, Skringstrup, 25 års jubilæum.
 15 G. Bitsch, Klovborg, 25 års jubilæum 1/1.

Bøger

- 17 Chr. M. Christensen debuterede med romanen »Den hvide mønt«
 25 S. Lind: »Flygtige sange, digte«, Frede og L. C. Lauritsens forlag, Aalborg.
 30 Ivan Rønn medudgiver af Grønvold Fynbos julebog i st. for afd. J. Gr. Pinholt.

Andet

- 25 Otto Jensen, Nykøbing M., er indvalgt i bestyrelsen for Nr. Nissum seminarium som repræsentant for Thisted amt.
 26 Carlo Lykkegaard, Frederiksh.,
 30 Sv. Eg. — Esbjerg, og
 37 Gerda — har taget Navneforandring til Løkkegaard

1949

M. CHRISTENSENS BOKTRYKKERI - STRUER

IX Læser P Hønn Christensen
Kristen Ellisevej 16
74
Charlotte Lind